

KERKDIENSTEN

COMMUGNY – 11.00 uur Temple Saint-Christophe
Zondag 18 september – Ds. Bouwen
Zondag 23 oktober – Ds. Bouwen
Zondag 20 november– Ds. ter Linden en Ds. Bouwen Officiële bevestiging in het ambt en intrede in de gemeente
De volgende diensten zullen plaatsvinden op 18 en 25 december
<i>Voor de dienst in Commugny kunt u rond half elf van de trein in Coppet gehaald worden(contact M. Bruning, Scriba).</i>

DE EERSTE BRIEF VAN FRANS AAN DE NPG RONDOM HET LAC LÉMAN

Gemeente van Christus!

Indien er dan enigerlei zekerheid bestaat dan is het in Christus die van Godswege in geloof, met hoop en door liefde beloofd heeft werkzaam te zijn in deze wereld; niet zichtbaar, niet tastbaar, niet vastlegbaar maar gaande als het ruisen van een stille wind trekt de Geest van Christus met ons de wereld en ons leven door. Hoe komt het dan dat er velen zijn die onwetend heen en weer geslingerd worden binnen het kader van onze tijden en slechts onzekerheid ervaren? Ontstaan onzekerheden niet eerder door wat er zich ten diepste afspeelt in onszelf? Is het niet de mens die aanzet tot haat, die ten strijde trekt om eigen gewin, die zelfs religies doet verworden tot gevaarlijke ideologieën? Is het niet de mens die de ander niet als naaste tot naaste, maar als bedreiging beschouwt? Is het niet de mens, die - zonder vergeving en verzoening -, armoede en onreinheid in ongerechtigheid oproept? Als gemeente in de diaspora, met velen onder u die een lange en vaak bewogen levenservaring achter de rug hebben, mogen ook wij ons echter richten – zelfs door alle menselijke

twijfel en ook ongeloof heen – op de zekerheid die Christus ons biedt als baken, licht, nieuw leven dat telkens vernieuwend aan de horizon van ons procesmatig bestaan verschijnt. De zekerheid in Christus is van een andere orde dan de onzekerheid van elk mens. Het biedt hoop waar wanhoop is, vertrouwen waar wantrouwen, moed waar apathie bestaat, het biedt troost waar verdriet is, perspectief waar gebrek aan visie overheerst, het zoekt zelfs met gegronde twijfel naar wegen die leiden naar de toekomst zoals alleen God die liefderijk voor ogen heeft, ondoorgrondelijk en onkenbaar voor ons allen, maar wel verankerd in zijn liefde. Zij zijn als goede machten.

Met die zekerheid in geloof – tevens bij alle onzekerheid en onwetendheid die ook ik in het dagelijkse leven ervaar – kom ik met grote vreugde in uw midden als uw nieuwe predikant. Samen mogen we klein en fijn bouwen aan een gemeente op leeftijd. Samen zijn we geroepen te zoeken naar wat kerk zijn in deze wereldtijd ook rond het geliefde Meer van Genève mag

inhouden. Daartoe zal het voor mij belangrijk zijn een ieder van u zo snel mogelijk te mogen ontmoeten; want een ieder van u wandelt op eigen wijze haar of zijn eigen levenspad. Dat maakt de samenstelling van uw gemeente als diaspora-gemeente tot een bonte schakering van velerlei aard. Ja, u bent ouder en kleiner geworden, en alles kan niet altijd blijven zoals het was. U hebt de vertrouwde deuren van het Auditoire in Genève moedig achter u gesloten, u hebt met liefde afscheid genomen van uw predikante Lia Wolters-Berghout, u gaat met mij als deeltijdpredikant verder, en u hebt aanvaard dat u in een bekend maar toch nieuw en prachtig kerkgebouw te Commugny (Vaud) met onze erediensten door wilt gaan. U hebt een kerkenraad die hart voor de zaak heeft en niet de eigen naam of het eigen belang voorop stelt maar wel het beantwoorden van kerk dus gemeente zijn in een voor ons allen nieuwe tijd. Hiermee bemoedigt u elkaar en hen die nieuw zijn!

Ds Frans Bouwen

Belangrijke data om te onthouden:

Zondag 18 September	11.00 uur	Eerste dienst met Ds. Bouwen in Commugny
Maandag 19 September	20:00 uur	Genève Kring
Dinsdag 20 September	19:00 uur	Kerkenraad
Woensdag 21 September	14.00 uur	Kooger Kring
Donderdag 22 September	10.00 uur	Mystiek Kring
Zondag 23 Oktober	11.00 uur	Kerkdienst met Ds. Bouwen, Commugny
24-27 Oktober		Gesprekskringen
Zondag 20 November	11.00 uur	Officiële bevestiging in het ambt van Ds. Bouwen gevolgd door zijn Intrede in de gemeenteteCommugny – voorgangers: Ds. C.A.ter Linden en Ds. F. Bouwen

En zo zijn wij in 'Kontakt'! Ik wens u toe dat u naar elkaar omziet, dat u ruimte laat om naar elkaar te luisteren, dat u elkaar bijstaat waar dit zo nodig is, om in eenheid te bewandelen de wegen die Christus ons geleerd heeft om die, met de vele vragen en opmerkingen die we binnen de context van onze eigen tijden hebben, te gaan.

Deze eerste brief heb ik geschreven te Voorburg op zondag 7 augustus 2016 - gisteren 71 jaren geleden nadat de eerste atoombom op Hiroshima tot ontploffing kwam - en besluit ik met de dichtelijke zinnen van de Duitse theoloog en predikant Dietrich Bonhoeffer:

In goede machten liefderijk geborgen verwachten wij getroost wat komen mag. God is met ons des avonds en des morgens, is zeker met ons elke nieuwe dag.

Dietrich Bonhoeffer (1906 – 1945)
Vertaling J.W. Schulte Nordholt

'De tijden, dat zijn wij'(Augustinus)

Interview met Ds Frans Bouwen, door Hans Hogerzeil

HH: Stelt u zichzelf zelf eens voor: wie bent u eigenlijk? Kunt u ook iets over uw familie vertellen?

FB: Deze vraag doet me direct denken aan wat Jezus ooit zei: 'Wie zeggen de mensen dat Ik ben?' Dat is eigenlijk een meer interessante vraag, maar goed... wat mij betreft: ik ben op 19 December 1954 in de Betuwe geboren. Mijn vader was predikant te Erichem, gemeente Buren, en later te Barendrecht. Zusters en/of broers heb ik helaas niet. Vanuit Barendrecht ging ik in Rotterdam op het gymnasium, daarna in 1974 naar Leiden om theologie te studeren met een sterk wijsgerige, historische en literaire aanpak. Al tijdens mijn studie raakte ik in contact met het oecumenisch instituut Bossey met onder anderen dr. W.A.Visser 't Hooft. Na mijn doctoraal ging ik eerst bij de VN in New York werken en daarna werd ik van 1983 tot 1986 hulp-predikant bij Ds Carel ter Linden in de Haagse Kloosterkerk. Daarna raakte ik verbonden met het onderwerp van vluchtelingen en migratie. Ik leerde mijn lieve vrouw kennen en haar twee kleine dochters, een tweeling, ook in de Kloosterkerk, eind jaren tachtig. We trouwden in 1990 toen ik werkte in Genève bij de Wereldraad van Kerken en de Conferentie van Europese Kerken. In die jaren ben ik verschillende keren voorgegaan in de NPG onder ds. Albert de Beaufort. We woonden als gezin van 1990 tot 1994 met z'n vieren genoeglijk te Prangins. Dat was voor ons een gouden tijd ondanks het feit dat mijn vrouw net voor ons huwelijk borstkanker kreeg. Ze is daar na 23 jaren ook aan overleden, in 2012. Vanaf 1994 wilde ik gemeente predikant worden, maar telkens kwam het onderwerp van vluchtelingen en migratie blijvend op mijn levenspad. Tussendoor deed ik mijn kerkelijk examen en werd beroepbaar. Tot zover wat ik gedaan heb; maar wie ben ik eigenlijk? Ik vind mijzelf een betrokken, pastoraal ingesteld en transparant mens die met beide benen op de vloer wil staan en graag in onze tijd wil laten zien hoe bijzonder boeiend de boodschap van de werking van God's Geest in deze wereld was, is, en zal blijven.

HH: U bent nu 61 jaar oud, en nu worden wij uw eerste eigen gemeente?

De kerkelijke gemeenten zijn al zo'n kleine 2000 jaren aan de gang, en ik vind het uitermate boeiend en uitdagend dat ik dit nu nog mag ervaren. Ik ben slechts één van de vele dienaren van één van de vele gemeenten. Dat 'eigen' dat je aangeeft ligt niet bij mij, maar bij Degene die ik binnen de gemeente mag dienen. Ik word niet degene die de gemeente bezit, ik heb liever dat de gemeente "mij eigen" wordt. Het wordt de eerste gemeente die ik goed hoop te leren kennen; dat is hopelijk een unieke ervaring.

H: Wat hebt u met Genève? Waarom bent u geïnteresseerd om onze gemeente te gaan leiden? U had ook gemakkelijk in Nederland kunnen blijven.

FB: Genève is mijn tweede thuis geworden. Onze kinderen zaten te Prangins en Nyon op school, mijn vrouw was er zeer gelukkig, de Franse taal en de vele bijzondere ontmoetingen met diepgang en inhoud hebben ons daar altijd weer geraakt. Genève en Vaud zijn een onderdeel van mijn bestaan geworden. Dat u mij dus terugroept op mijn leeftijd zie ik als een bijzonder uniek moment van mijn huidige bestaan om nieuwe wegen te banen, met waardering voor de levensgeschiedenissen van al uw gemeenteleden.

HH: Ziet u niet op tegen al dat heen-en-weer gereis? Dat moet toch echt vermoeiend voor u zijn?

FB: Ach neen, als ik een trein binnenstap ben ik uitermate content. Daar kan je in werken, daarin ontspan ik, en bovendien realiseer je je dat je heen en weer gaat op een goede wijze, ziende wat er tussen Nederland en Genève ligt. Het gaat ook zo snel en comfortabel dat ik daar geen enkele moeite mee heb. Vliegen kan ook, maar dat geeft meer gedoe veelal opeengepakt als in een 'boite des sardines

inconnus et pas toujours très fraîches!' In de trein zit ik heerlijk ruim, ik geniet ervan.

HH: Onze gemeente wordt ouder en kleiner. Dat is natuurlijk geen nieuw probleem, want dat zien we in Nederland ook. Maar wat is daarop uw antwoord? Wat verwacht u van de gemeente, en wat wilt u zelf doen?

FB: Dat is waar als je naar de getallen kijkt, maar de uitdaging ligt in eerste instantie in wat ik maar noem het kwalitatieve krachtenveld van de gemeente. Want, zoals Augustinus al zei, de tijden dat zijn wij! Dat wil zeggen dat de tijden veranderen door de mensen zelf. In ons geval betekent dit dat de gemeente er nog steeds is, ook al is hij kleiner. We kunnen ons dan richten op de *kwaliteit* van de gemeente. De kwaliteit van de gemeente blijft zinvol, ook al zijn het minder mensen. Waar zouden wij als gemeente nu nog sterker kunnen worden? Niet groter maar sterker?

We moeten ons niet afsluiten, maar respecteren wat we doen en wie we zijn, zoekende naar een nieuwe kwaliteit. We kunnen ons dan ook openen waar dit kan, en waar dit voor allen als haalbaar, goed en zinvol wordt gezien. Dan verwacht ik ook van de gemeente dat we op bepaalde momenten een hengel uitgooien, naar de vele Nederlandstaligen - ook van een jongere generatie - die rondzwemmen in seculiere wateren. Niet om die te bekeren, maar wel om die te betrekken bij de vragen die alle mensen (gelovigen, minder gelovigen en ongelovigen) nu eenmaal hebben. Zij weten soms heel weinig en zitten vaak merkwaardigerwijze nog vast aan hele oude percepties van wat kerk zijn, gemeente zijn, mag betekenen, ook in onze tijd.

Kerk zijn in 2016 is geen vrijblijvende zaak noch een religieuze hobbyclub, maar is bedoeld als gemeenschap van gelovigen, inclusief die minder en zelfs ongelovigen waar het kan en mag. Ik wil daarbij leidsman zijn naast herder, pastor naast hengelaar, en dat alles binnen de kaders die er zijn, hoe klein en fijn ook. Dat kan alleen maar als ook ik doorga in het vertrouwen dat de werking van God's Geest er was, is en zal zijn. U hebt al te kennen gegeven dat dit ook in uw kleiner wordende gemeente leeft. Zo voel ik mij vertrouwd en welkom, hetgeen ik wederzijds hoop te mogen beantwoorden. En dan ga ik dingen doen na afstemming met uw Kerkenraad die de kern van uw gemeente vormt. Ik denk daarbij sterk aan wat Jezus ooit zei met 'Weet u dan niet dat Ik bezig moet zijn met de dingen van mijn Vader?'....fantastisch, dat we dit vanaf 2016 samen mogen gaan bepalen binnen de eigen context van de kleiner wordende of misschien later weer groter wordende gemeente?

HH: Wij moeten allemaal wennen aan het idee dat de dominee er niet altijd is. Hebt u al een idee hoe u het contact met de gemeente wilt handhaven in de tussenliggende perioden dat u in Nederland bent?

FB: De dominee is natuurlijk altijd wel ergens, maar niet altijd fysiek in Genève. De dominee heeft ook in Den Haag nog een andere deeltijdbaan, met verantwoordelijkheden op het terrein van vluchtelingen, migratie en 'globaljustice'. Maar ik kan u verzekeren dat als de nood aan de man komt het werk voor de gemeente voorgeaat. Ik moet even zien hoe alles zo goed mogelijk in een bezielde verband geplaatst kan worden. Dat zal wel even tijd kosten, maar ik zie dit als haalbaar, ook vanwege goede internet verbindingen. In ieder geval ben ik van plan om halverwege elke maand net als Paulus een soort brief te schrijven, zo iets als de 'Eerste brief van Frans aan de Gemeente rond het Meer van Genève'. Die kunnen we dan misschien ook gebruiken in de navolgende periode dat ik er zelf weer ben.

HH: Hebt u vast een eerste boodschap aan de gemeente, om in de vakantie over na te denken?

FB: (*Denkt lang na*). Ik zou de gemeenteleden deze vragen willen stellen: Van welk aspect van het gemeentelven kan de kwaliteit beter? Hoe en waar kan ons geloof dat in de praktijk brengen? En wat verwacht u van God daarbij? Past God daar nog wel in? Ik wil hier overigens aan toevoegen dat ik graag heel persoonlijk wil kennismaken met alle gemeenteleden, en hun gedachten wil horen. Daarna kunnen we meer gericht samen beslissen wat we verder in de gemeente kunnen ontwikkelen. Ik wil niet bij mezelf beginnen, maar eerst luisteren naar wat er leeft.

Dit is mijn directe familie: van links naar rechts: mijn dochter Carine, schoonzoon en vader Jef met mijn kleinzoon Vincent en zijn moeder, mijn dochter Florence, plus ondergetekende. Deze foto is genomen in de Haagse Kloosterkerk tijdens het kerkelijk huwelijk van mijn dochter Florence in 2015. MAAR...sinds 17 augustus dit jaar is er een tweede kleinzoon, Roland, geboren, broertje van Vincent!

Ora et Labora

Het is met vreugde en dankbaarheid dat wij Ds Frans Bouwen verwelkomen ter gelegenheid van het voorgaan van de eerste dienst als predikant van de Nederlandse Protestantse Gemeente rond het meer van Genève. Dit is het duidelijke teken dat de opdracht van deze gemeente doorgaat. Het richtsnoer van haar bestaan wordt gekenmerkt door de opdracht: 'Ora et Labora', Bid en werk.

In 1953 werden ook de Nederlanders die in Zwitserland woonden diep getroffen door de watersnoodramp in Nederland. Zij hebben gebeden en hulp verleend aan de slachtoffers van deze ramp. Deze ramp heeft bijgedragen tot het ontstaan van de gemeente in 1955. Bid en Werk. Maar wordt er nog gebeden in deze moderne tijd? Bidden maakt ons ontvankelijk niet alleen voor de medemens maar ook en vooral voor de genade en de barmhartigheid van God, onze Heer, aldus een uitspraak van Ds Bernard Buunk.

In mijn avondgebed heb ik gevraagd om de zegen van de Heer voor de gemeente en voor Ds Bouwen.

Ik wens allen die onze kerk een warm hart toedragen, inspiratie om Ora et Labora tot leven te brengen bij hun steun aan onze gemeente, en een voorspoedige, vreugdevolle, door de Heer gedragen toekomst toe.

Ik las in een uitgave van de Gemeenschap voor Doopsgezind Broederschapswerk een verhaal over een boer die verdronk tijdens de watersnoodramp van 1953.

Tijdens de watersnood zat een zeer gelovige man op het dak van zijn huis in de hoop het stijgende water voor te zijn. Er kwam een boot langs en hij werd uitgenodigd om mee te varen, naar veiliger oorden. Maar hij weigerde en bad: 'God, ik heb altijd geloofd dat U mensen kunt redden. Red mij dan nu!' Maar het water bleef stijgen. Weer kwam er een boot. Hij kon zo instappen, maar weer weigerde hij en weer bad hij dat God hem zou redden. Het water stond hem nu tot aan de lippen en er vloog een helikopter over die een touwladder uitwierp. De boer schudde zijn hoofd – en verdronk. Toen hij bij de hemelpoort aankwam eiste hij op hoge toon om een onderhoud met God. Woedend riep hij: 'Waar bleef U nu met die redding? God antwoordde: 'Ik heb je twee keer een boot en één keer een helikopter gestuurd, maar jij wilde niet gered worden.'

Een mens weet vaak zelf niet of zijn gebed verhoord wordt en op welke manier God hierop antwoord geeft. God maakt meestal gebruik van geïnspireerde menselijke hulp. Hij blijft dan zelf in het verborgene.

Geert van Mesdag.

IN MEMORIAM

31 oktober 1919 - Hanna s' Jacob–Dubelman - 10 juli 2016

In het huis waar Hanna samen met Pico jaren gewoond hebben is Hanna in haar 97ste levensjaar overleden. Voor het eerst heb ik Hanna en Pico in het najaar 1972 ontmoet bij mijn Oom Jaap in Aubonne. Ik vormde met Pico het bestuur van het Besloten Gezelschap 'Het Zwaantje'. Pico als voorzitter voor vijf jaar, ik wat langer. Hanna heeft in haar lange leven veel meegemaakt. In de eerste plaats de oorlog en de gevolgen daarvan. Dit was voor Hanna een emotioneel gebeuren. Haar dochter is getrouwd met een Duitse diplomaat, die vaak een post had buiten Duitsland. Hanna en Pico bezochten hen in Afrika. Hanna en Pico woonden sinds circa eind zestiger jaren in Féchy. Ik kwam er vaak.

Pico en Hanna waren ook trouwe lidmaten van de Nederlandse Protestantse Gemeente. Later kwam een periode van de ziekte van Pico die zich ontwikkelde als Alzheimer. Pico ging naar het tehuis 'La Gottaz' in Morges en werd daar liefdevol verpleegd. Af en toe kwam hij een dag thuis. Dit is voor Hanna een uiterst zware en emotionele tijd geweest. Ik bezocht Pico vaak in La Gottaz. Na Pico's overlijden zagen we Hanna nog vaak bij het ladiesdinner van 'Het Zwaantje'.

Het afscheid van Hanna vond plaats in het kerkje van Féchy, waar ook de afscheidsdienst van Pico heeft plaats gevonden. De wens van Hanna was dat Ds Bep Elgersma, destijds predikant van de Nederlandse Protestantse Gemeente, in de dienst zou voorgaan. Aansluitend werd Hanna begraven naast Pico.

Dat Hanna's optimisme en levensvreugde een liefdevolle uitstraling moge geven aan ons allen en dat de herinnering aan haar ons tot zegen moge zijn.

Geert van Mesdag.

BIJBEL LEESROOSTER SEPTEMBER

<https://www.bijbelgenootschap.nl/wp-content/uploads/2015/12/Bijbelrooster-2016-LR.pdf>

1	Prediker 10:8-20	Leef bewust	16	1 Timoteüs 6:1-10	Hoger onderwijs: wees tevreden
2	Prediker 11:1-10	Zet niet alles op één kaart	17	1 Timoteüs 6:11-21	Genade voor iedereen
3	Prediker 12:1-14	Ouderdom komt met gebreken	18	Lucas 16:1-9	Creatief boekhouden
4	1 Timoteüs 1:1-11	Volhouden	19	Lucas 16:10-18	Maak een keuze
5	1 Timoteüs 1:12-20	Niets om je voor te schamen	20	Psalm 45	Gedicht voor de koning
6	1 Timoteüs 2:1-7	Bidden voor Den Haag	21	Genesis 25:19-34	Botsing
7	1 Timoteüs 2:8-15	Opvallen in onopvallendheid	22	Genesis 26:1-17	Leugentje om bestwil?
8	1 Timoteüs 3:1-13	Profielschetsen	23	Genesis 26:18-33	Uitputtingsslag
9	1 Timoteüs 3:14-4:10	Blijf oefenen	24	Genesis 26:34-27:29	List en bedrog
10	Lucas 14:25-35	Voorrangregels	25	Genesis 27:30-28:9	Rest-zegen
11	Lucas 15:1-10	Zorg	26	Genesis 28:10-22	Verbindingsweg
12	Lucas 15:11-32	Een vader die uitkijkt	27	Genesis 29:1-20	Doelgericht werken
13	1 Timoteüs 4:11-5:2	Familieonderricht	28	Genesis 30:1-21	Duurbetaalde liefde
14	1 Timoteüs 5:3-16	Algemene Nabestaanden Wet	29	Genesis 30:1-21	Gezinsvorming
15	1 Timoteüs 5:17-25	Zorgvuldigheid	30	Genesis 30:22-43	Vermogensaanwas

2016 - De NPG in een nieuwe vorm

Uw en mijn kerk hebben een gedaanteverwisseling ondergaan. Vanaf september wordt per maand één dienst gehouden, en zullen er vier gesprekskringen plaats vinden. Dit alles is geconcentreerd in vijf dagen. Ik herhaal hier een zeer belangrijke uitspraak van een oud voorzitter van de kerkenraad: 'Als het om de kern van het leven gaat, dan is de moedertaal toch het meest makkelijke en meest vertrouwde instrument om je tot God te richten'. Er is dus een preek in het Nederlands; ook de gesprekskringen zijn in het Nederlands. Als ik terugkijk naar mijn ervaring van christelijk geloven zijn er lange perioden geweest, dat ik de kerk niet bezocht. Het haastige wereldse leven nam zoveel tijd in beslag dat ik mij geen tijd gunde voor het bezoeken van de kerk. Eerst toen ik meer tijd en behoefte kreeg om over de zin van het leven na te denken, kwam het verlangen naar een innig contact met de christenheid. Ik liet mij op rijpere leeftijd volgens de doopsgezinde traditie dopen. De keuze van doopsgezindheid kwam uit het feit, dat ik in mijn jeugd veel in de doopsgezinde kerk kwam. Nu kan ik mij goed voorstellen dat in de haastige wereld van vandaag er veel mensen zijn, die uit een christelijke traditie stammen, deze traditie hebben laten wegdrukken door het haastige wereldse leven van vandaag. En indien er een mogelijkheid zou bestaan om zonder dat het veel van hun tijd zou kosten het contact met de rudimentaire resten van hun christelijke traditie weer op te pakken zou dat niet aanbeveling verdienen? Zou het niet een antwoord kunnen geven op de vele vragen die het leven van vandaag

de dag met zich meebrengt? Wellicht biedt onze kerk, die weinig tijd van U vraagt een punt van aansluiting. Nederlandse dan Uw en mijn kerk krijgt U het niet rond het meer van Genève.

De kerkdeur staat ook open voor alle Nederlands sprekenden die tijdelijk in Zwitserland zijn en behoefte hebben aan contact met een Nederlandse geloofsgemeenschap. Van harte welkom.

Ik laat een beantwoord gebed volgen:

Ik vroeg om kracht
en God gaf me moeilijkheden
om me sterk te maken,
Ik vroeg om wijsheid
en God gaf me problemen
om me te leren ze op te lossen,
Ik vroeg om voorspoed
en God gaf me hersens en spieren
om mee te werken,
Ik vroeg om moed
en God gaf me angsten
om te overwinnen.
Ik vroeg om liefde
en God gaf me mensen met
moeilijkheden
om te helpen.
Ik vroeg om gunsten
en God gaf me kansen,
Ik kreeg niets waarom ik vroeg.
Ik kreeg alles wat ik nodig had.

Geert van Mesdag

Diaconie September - Suwa Setha

Stichting Suwa Setha helpt kinderen op weg naar een betere toekomst. In 1983 opgericht en trekt zich sindsdien het lot aan van vele kinderen die moeten opgroeien onder vaak slechte omstandigheden.

Suwa Setha betekent (in Sri Lanka) gezondheid en geluk. SSN is een kleine particuliere organisatie die uitsluitend werkt met vrijwilligers, zowel in Nederland als via projecten. Doelstelling: het geven van steun aan kinderen in ontwikkelingslanden, voornamelijk in Sri Lanka.

In principe dient de steun structureel te zijn, d.w.z. dat men door hulpverlening in staat gesteld wordt te bouwen aan de eigen toekomst, zonder afhankelijkheid of inmenging van derden. Waarom doet SSN dat? Omdat de bestuursleden ervan overtuigd zijn dat zij medeverantwoordelijk zijn voor een stukje gerechtigheid in deze wereld.

Van wie krijgt SSN steun?

Vaste sponsors, die maandelijks een vast bedrag overmaken. Al voor 5 euro per maand maakt U het voor een kind mogelijk onderwijs te volgen. Door middel van

acties of bijdragen uit het bedrijfsleven, kunnen zij vaak grotere eenmalige projecten financieren.

Elk jaar wordt er een jaarverslag met financiële verantwoording verzonden aan ieder die SSN steunt. Voor onze gemeente is het belangrijk te weten dat de broer van Jan Bonthond in het bestuur zit.

Frances Sandberg

NB: de collecte voor Mamisa heeft Fr. 1067.- bijeengebracht

Uit het zomernummer van Kerkbulletin

www.protestantsekerk.nl/actueel

René de Reuver is het nieuwe gezicht van de Protestantse Kerk in Nederland. Op 15 juni is hij begonnen als scriba van de generale synode van de Protestantse Kerk. René de Reuver is de opvolger van Arjan Plaisier die in juni afscheid nam als scriba. De Reuver was de laatste acht jaar predikant van de Marcuskerk in Den Haag. In 2012 zette hij zijn visie op de kerkelijke toekomst uiteen in het boek 'Anders Verder'.

Wereldraad van Kerken vergadert over Brexit. Ds. Karin van den Broeke doet verslag.**

Tijdens de vergadering van het Central Committee van de Wereldraad van Kerken in Trondheim (Noorwegen) komt de uitslag van de stemming in Groot-Brittannië binnen. Ds. Karin van den Broeke is lid van het Central Committee namens de Protestantse Kerk en doet verslag :

Het heeft iets vreemds, om in een oecumenisch wereldwijd verband samen te zijn, terwijl het bericht binnenkomt dat de Britten, met een kleine meerderheid, gestemd hebben om de Europese Unie te verlaten. Oecumenische verbanden worden gevormd door mensen die zoeken naar eenheid, naar verbondenheid, naar inclusieve samenlevingen. Het 'nee' van Groot-Brittannië tegen Europa lijkt daar haaks op te staan. De eerste reacties die ik om me heen hoor, weerspiegelen mijn eigen gevoel. Verdriet om een Europese droom die lijkt te verbokkelen, verslagenheid door grote gevoelens van onzekerheid over de waarden die gedeeld worden in het Verenigd Koninkrijk. Als ik op Twitter kijk, zie ik iets vergelijkbaars terug in mijn tijdlijn. Verbazing, vervreemding, afkeuring.

Het duurt even voordat het gesprek over de Brexit officieel onderwerp van gesprek wordt tijdens de vergadering van het Central Committee. Wrang genoeg is 'Unity' juist deze morgen onderwerp van gesprek. Eenheid van kerken, eenheid in Christus, eenheid ten dienste van de mensheid en de schepping. Het kan dan ook niet anders dan dat, nadat de voorbereide presentaties besproken zijn, de vraag hardop gesteld wordt hoe de Wereldraad van Kerken zal reageren op deze beslissing van het Britse volk.

Het doet me goed dat dat een genuanceerd gesprek oplevert. Er klinkt meer dan alleen maar veroordeling. Er klinkt de opdracht om de stemming van het Britse volk te respecteren, dat is immers democratie. Er klinkt de wens om in héél Europa opnieuw grondig na te gaan hoe we aan christelijke waarden als solidariteit, gelijkwaardigheid, verzoening en barmhartigheid gestalte kunnen blijven geven.

In de loop van de dag komen diverse statements binnen. Van Justin Welby, aartsbisschop van Canterbury. Van de Europese Raad van Kerken. Van de Iona Community. Zorgen worden gedeeld, en tegelijkertijd wordt gezocht naar een perspectief voor de toekomst.

Op de website van de Church of England is naar aanleiding van de uitslag van de stemming een gebed om verzoening te vinden. Aartsbisschop Welby spreekt de inwoners van zijn land aan op hun gastvrijheid en medeleven, op een houding van bruggenbouwen in plaats van barrières opwerpen.

Ik denk dat het goed is dat de eenheid in Christus die we als kerk belijden, als een hoopvol

symbool voor de verbondenheid met ieder mens, ertoe leidt dat we het gesprek in Europa in den brede voeren. Waar komt het vandaan dat we zo verschillend stemmen? Waarom keren mensen zich zo fel tegen Europa? Hoe komt het dat mensen zich niet gezien voelen door de politiek, door hoogopgeleiden en misschien zelfs door kerken? Hoe kan het dat de kostbare woorden die in de oecumene zo warm gekoesterd worden, door een deel van onze samenleving afgewezen worden?

Als we werkelijk staan voor een inclusieve samenleving waarin ieder mens telt, komen we er niet met een opgeheven vinger tegen de leave-stemmers' .

Hier in Trondheim, in deze vergadering van de Wereldraad, wordt de nuance gezocht. Wie zich hartstochtelijk geroepen weet om een weg van gerechtigheid en vrede te gaan, zal bereid moeten zijn om juist ook in gesprek te gaan met hen die standpunten innemen die haaks op de mooie dromen lijken te staan.

Ds. Karin van den Broeke, preses van de generale synode van de Protestantse Kerk in Nederland, namens de Protestantse Kerk bestuurslid van de Wereldraad van Kerken, lid van het uitvoerend comité (executive committee)

**De Wereldraad van Kerken is een van de belangrijkste internationale christelijk-oecumenische organisaties. Er zijn omstreeks 340 kerkgenootschappen lid van deze organisatie. De leden hebben samen zo'n 500 miljoen leden in meer dan 110 landen.

Pelgrimage van gerechtigheid en vrede

Namens de Protestantse Kerk in Nederland is ds. Karin van den Broeke tevens lid van de Raad van Kerken en een speciale taakgroep 'Pelgrimage van gerechtigheid en vrede'. Dit is momenteel het belangrijkste thema van de Wereldraad van Kerken. De taakgroep van de Nederlandse Raad van Kerken populariseert dit thema voor de kerken in Nederland.

Het is de bedoeling dat er in 2018 een conferentie van de Wereldraad van Kerken plaatsvindt in Amsterdam over het thema 'Pelgrimage van gerechtigheid en vrede'. Het is dan precies 70 jaar geleden dat de kerkelijke koepelorganisatie in Amsterdam werd opgericht. Het hoofdkantoor van de Wereldraad is te vinden in Genève.

Ingezonden door Koos van der Maas

PREDIKANTE EN KERKENRAADSLEDEN		
Ds. Frans Bouwen, Predikant	Elzendreef 5 NL 2272 CE Voorburg	fbouwen@xs4all.nl 0031(0)6 518 459 80
Dhr. M.A.M. Bruning, Scriba	Ch. de la Vigne 1A 1134 Chigny	mbruning@citco.com 079 795 0550
Dhr. H.V. Hogerzeil Voorzitter	ch. du Prince 9 1299 Crans-près-Céligny	hans.hogerzeil@bluewin.ch 022 361 64 23
Mevr. G. Kooger-Bos	Chemin Sur-Rang 35 1234 Vessy	g.kooger-bos@bluewin.ch 022 3424947
Mevr. F. Sandberg - Mak van Waay	"Les Cèdres " Avenue des Uttins 6 1180 Rolle	frances@sandberg.ch 021 803 21 58 079 634 08 51
Mevr. S. E. van Weede – van Nievelt	Ch. de Bellevue 32 1005 Lausanne	eugenie@vanweede.com 021 312 14 70
Dhr. H. van Zoonen	Ch. Maurice Ravel 4 1290 Versoix	vanzoonen@bluewin.ch 022 755 63 39